

राघवपाण्डवीयम् महाकाव्यस्य कथावैशिष्ट्यम्

डॉ. दीपमाला उपाध्याय

भूतपूर्व शोध छात्रा (साहित्य विभाग)

सम्पूर्णानन्द संस्कृत विश्वविद्यालय वाराणसी,

उत्तर प्रदेश, भारत।

महाकविः कविराजः स्वग्रन्थस्यप्रथमसर्गादारभ्यान्तिमसर्गपर्यन्तम् श्लेषमहिम्ना रामायण महाभारतयोः कथानकयोः सामान्यरूपेण उपस्थापनम् करोति । परञ्च क्वचित- क्वचिदयम् निर्वाहः समीचीनतामपि गतो वर्तते। अन्यथा व्यासेन बाल्मीकिरनुश्रुतित्यऽपि आक्षेपः भवितुम् शक्यते। कविना रामपक्षस्य वर्णनम् कुर्वन् युधिष्ठिर साम्यं स्थापितम्। एवमेव रावणपक्षस्य दुर्योधनपक्षेण सह साम्यं कृतम्। साम्यवर्णनाऽवसरे स्व प्रतिभाप्रकर्षेण तथा विधानमपि घटनाक्रमानुल्लासयति यान् चानुभूय सहृदयपाठकाः प्रमुग्धाः भवन्ति।

ग्रन्थस्य प्रारम्भे विघ्नविघातायेष्टदेवतापरामर्शनपुरस्समयं कवि आदिकविं बाल्मीकिं पुराणकविं व्यासञ्च नमस्करोति। अनन्तरं स्वाश्रयदातारं कदम्बकुल भूषणम् राजानं कामदेवं प्रशंसति। यस्य प्रेरणया ग्रन्थरचनायामयं प्रवृत्तोभूत । ततः श्लेषकाव्यरचनाशैलीमुदभावयन्ति। सज्जनप्रशंसापूर्वकं स्वग्रन्थे तेषां प्रवृत्तिर्भवेदिति प्रार्थना विधाय ग्रन्थरचनायां प्रवृत्तो भवति । ग्रन्थारम्भे राज्ञः दशरथस्य जीवनवृत्तेन सह राज्ञः पाण्डोः जीवनवृत्तस्य वर्णनम् कृतमस्ति। तत्राऽपि प्राधान्येन द्वयोरपि मृगयाविहारः, मुनिवधः, शापश्चेति नैपुण्येन व्यवस्थापिताः सन्ति। अनन्तरम् द्वयोरपि पुत्राणामुत्पत्तिः, बुद्धिः तन्मध्ये च घटिता नां घटनाक्रमाणां वर्णनसहैव रामस्य विश्वामित्रेण सह वनाय प्रेषणम् युधिष्ठिरस्य वारणावातनगरं प्रति प्रेषणमपि च रामस्य ताड़का दर्शनमेकस्या च ताड़कावधः, अपरायाः हिडिंबायाश्च परिणयः वर्णितः ।

“विलङ्घ्य गङ्गा व्रजतः सुदूरमम्लानदेहस्य बलानुभावात्
तस्याग्रतः सुन्दरतोज्ज्वलाङ्गी निशाचरी प्रादुरभून्मदान्धा॥”

द्वितीय सर्गस्य प्रारम्भः रामस्य जनकपुरे स्वयंवरवर्णनेन तथा च युधिष्ठिरस्य पाञ्चालनरेशस्य द्रुपदस्य पुत्र्या द्रौपद्या सह स्वयंवरवर्णनेन कविना कृतः । विवाहानन्तरम् प्रति संप्राप्तानां रामादिकानां पितृभक्तिः युधिष्ठिरादिकाञ्च पितृव्यभक्तिश्लिष्ट प्रस्तुतावर्तते।

अनन्तरमुभयपक्षयोः वनगमनम् रामकृत विराधवधः भीमकृत किरमीरवधः तृतीयसर्ग पर्यन्तगुपलभ्यते । चतुर्थे सर्गे अर्जुनकृततपस्या द्वारा प्राप्तं भगवतः शंकरस्य दर्शनं रामकृतागगत्स्य ऋषिदर्शनेन सह संयोजितमस्ति। तथैवोभयपक्षद्वारा उभयोः शस्त्रप्राप्तिरपि वर्णितास्ति।

“तमग्रतो दर्शितविग्रहं प्रभुं, कृतप्रसादं प्रणिपत्य मौलिना ।
स कुम्भ जन्मानमवाप्य शंकरात्, ततो धनुर्वेदमयं समादधे ॥”

पञ्चमेसर्गे पंचवटी संप्राप्त रावणस्य प्रसंगेन सह पांडावानां वनविना सस्थलम् संप्राप्त दुर्योधनस्य प्रसङ्ग साम्यं व्यवस्थापितम्, तथैव रावणकृत सीतापहरणस्य, जयद्रव्यकृतद्रौपद्यापाहरणस्य वर्णितम्।

षष्ठसर्गस्य प्रारम्भेऽव्यवस्थितरूपेण साधारणघटनाक्रमानसम्मेल्य कविग्रेसरे भवति । सप्तमसर्गस्य प्रारंभे रामसेनासमारोहेण सह युधिष्ठिरसैन्य समारोहः कविना वर्णितः । ततः युद्धात् पूर्वं रामसमीपम् विभीषणस्यागमनं युधिष्ठिर समीपं च घटोत्कचास्यागमनं योजितमस्ति।

अष्टमसर्गस्य प्रारम्भेपक्षद्वयोः युद्धस्य वर्णनं कुर्वन्, श्लेषमहिम्ना रामरावणसैनिकानां युधिष्ठिरदुर्योधन सैनिकानां वर्णनं कुर्वन् समस्तसैन्यसमुदायस्य प्रधानवीराणां

नामोल्लेखपुरस्रं वह्नि पुत्रस्य नीलस्य वह्नि प्रभावस्य सेनापतिधृष्टद्युमनय च साम्येन वर्णनं कृतम्। रामलक्ष्मणयोः नागपाशबंधनात्मकम् कथात्मकम् भीष्मस्य नागसदृश बाणै आच्छादितयो कृष्णाऽर्जुनयोः कथानकेन सह व्यवस्थापितं।

यथा - "नरनारायणौ साक्षादिव तौ रामलक्ष्मणौ।
सचक्रौ स तिरश्चक्रे नागरूपधरैः शरैः ॥"

नवमसर्गस्य प्रारम्भे सेनयोरुभयोः युद्धस्य विस्तृतं वर्णनं श्लेषद्वारोपस्थाप्य सुग्रीवेणावमानितस्य रावणस्य लङ्कानगरं प्रति कृतगमनमर्जुनद्वारा किरीटखण्डितस्य वर्णस्य सायन्तनेकृतशिविरप्रवेशेण मेलयति।

दशमसर्गस्य प्रारम्भे स्वजनबधक्रोधान्धस्य रावणस्य तथैव दुर्योधनस्य स्व स्व विशालसैन्य संगठन प्रक्रिया प्रदर्शयति। अत्र रावणस्य सैन्य संघटनं द्रोणाचार्य कृत चक्रव्यूह निर्माणेन मेलयति।

द्वादशसर्गस्यादौ रावणद्वारा युद्धविजयाशया स्वपुत्रः मेघनादः युद्धार्थं प्रेषितः , तथैव दुर्योधनेनाऽपि विजयार्थं युद्धक्षेत्रम् कर्णः प्रेषितः ।

त्रयोदशसर्गस्य प्रारंभे कविः प्रथमं रावणस्य स्व नगरात् बहिः युद्धार्थम् प्रस्तुतमनुभूय रामसैन्य द्वारा लङ्का नगस्यावरोधः तथा च तदनंतरं रावणस्ययुद्धक्षेत्रागमनं पाण्डवपक्षेतु दुर्योधनस्य व्याससरोवरात् निर्गमनात्सैन्य सहितेन राजा युधिष्ठिरेण व्याससरोवरस्यावरोधः ततश्च दुर्योधनास्य युद्धार्थं वहिरागमनं वर्णयति। वर्णनामिदं समस्तमपि श्लेषमहिम्ना कविना विधाय रामं युधिष्ठिरं स्वाश्रयदाताराजानं कामदेवं च पृथिव्याः पालनार्थं प्रार्थयन् कविः ग्रन्थं समापयति।

संदर्भ सूची -

- 1- राघवपांडवीयम्
- 2- रामायण
- 3- महाभारत
- 4- श्रीमदभागवतम्
- 5- विष्णुपुराणम्